

VII. KOBIETA W KOŚCIELE

Z NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II:

To samo powtarza się w ciągu wieków, z pokolenia na pokolenie, o czym świadczy cała historia Kościoła, Kościół bowiem broniąc godności kobiety i jej powołania, wyraził cześć i wdzięczność dla tych, które – wierne Ewangelii – w każdej epoce uczestniczyły w apostołskim posłannictwie całego Ludu Bożego. Są to postaci świętych męczennic, dziewic, matek rodzin, które odważnie dawały świadectwo swej wiary, a wychowując własne dzieci w duchu Ewangelii, przekazywały wiarę i tradycję Kościoła. (Mulieris dignitatem nr 36)

Kościół jest świadomy specyficznego wkładu kobiety w służbę Ewangelii nadziei. Historyczne koleje wspólnoty chrześcijańskiej dowodzą, że kobiety zawsze odgrywały znaczącą rolę w dawaniu świadectwa Ewangelii. Trzeba przypomnieć, jak wiele uczyniły one – często w milczeniu i w ukryciu – przyjmując i przekazując dar Boży, zarówno poprzez fizyczne, jak i duchowe macierzyństwo, dzieło wychowania, katechezę, rozwijanie wielkich dzieł miłosierdzia, przez życie modlitwy i kontemplacji, doświadczenia mistyczne oraz pisma bogate w ewangeliczną mądrość (Ecclesia in Europa nr 42)

Dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek wcześniej Kościół potrzebuje kompetencji, energii, jak również świętości kobiet, jeśli chce, żeby nowa ewangelizacja przyniosła tak upragnione owoce.. Jest sprawą dużej wagi, żeby Kościół, na szczeblu lokalnym, dawał kobietom możliwość należnego im udziału w misji Kościoła; nigdy nie powinny się czuć wyobcowane. Wiele rodzajów apostołstwa i programów formacyjnych laikatu jest dostępnych dla kobiet, podobnie zresztą jak różne odpowiedzialne stanowiska, pozwalające im wykorzystywać ich dary w pełnieniu posłannictwa Kościoła. (Ecclesia in Oceania nr 46)

Kobieta w ramach uczestnictwa w życiu i misji Kościoła nie może otrzymać święceń kapłańskich i dlatego nie może spełniać funkcji wynikających z kapłaństwa sakramentalnego. Źródło tej dyspozycji Kościół zawsze widział w całkowicie wolnej i suwerennej decyzji Jezusa Chrystusa, który na swych Apostołów powołał samych mężczyzn.

Na uwagę wszystkich szczególnie zasługują dwa doniosłe zadania spełniane przez kobietę.

Pierwszym z nich jest nadanie pełnej godności życiu małżeńskiemu i macie-

rzyństwu. Dziś otwierają się przed kobietą nowe możliwości głębszego zrozumienia i pełniejszej realizacji ludzkich i chrześcijańskich wartości wpisanych w życie małżeńskie i doświadczenie macierzyństwa. Jej inteligencja, miłość i zdecydowanie mogą nakłonić mężczyznę — męża i ojca — do przezwyciężenia nawyku stałej lub prawie stałej nieobecności, co więcej, mogą doprowadzić do nawiązania między nimi nowych relacji międzypersonalnej komunii.

Następnym zadaniem kobiety jest zapewnienie kulturze moralnego wymiaru, czyli tego, co czyni ją godną człowieka, w jego życiu osobistym i społecznym. Sobór Watykański II dostrzega powiązanie pomiędzy moralnym wymiarem kultury i uczestnictwem świeckich w królewskiej misji Chrystusa: „ludzie świeccy winni wspólnymi siłami tak uzdrawiać istniejące na świecie urzeczywistnienia i warunki, jeśli one gdzieś skłaniają do grzechu, aby to wszystko stosowało się do norm sprawiedliwości i raczej sprzyjało praktykowaniu cnót, niż mu przeszkadzało. Tak postępując, przepoją kulturę i dzieła ludzkie wartością moralną”. (Christifideles laici nr 48)

MYŚLI DO REFLEKSJI:

Równie mocno tak w społeczeństwie, jak w Kościele dyskutuje się na temat roli kobiet. Św. Jan Paweł II również podejmował ten temat, wskazując na obszary, w których kobiety są niezastąpione.

- Jak dziś widzisz rolę kobiet w Kościele?
W jakich miejscach są zaangażowane?
- Jakie obszary zaangażowania widzi św. Jan Paweł II?
Czy uzasadnia wyjątkowość kobiet do posługi we wskazanych obszarach?

Miejsce na notatki:

Cytat, myśl, zadanie do wykonania:

